

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Cob/71/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124335448
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Ragan
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2026:6124335448.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Ragana a sudcov JUDr. Natálie Štrkolcovej a JUDr. Adriána Pažúra, v spore žalobcu: Dolphin Central Europe, s.r.o., Nádražná 1958, 900 28 Ivanka pri Dunaji, IČO: 50 046 586, zastúpený: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA HUBOCKÁ & PARTNERS s. r. o., Panenská 7, 811 03 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 51 411 491, proti žalovanému: AQUA PRO EUROPE, a.s., Pod Furčou 7, 040 01 Košice - mestská časť Dargovských hrdinov, IČO: 50 886 771, zastúpený: Advokátska kancelária VASILJ & partners, s.r.o., Kupeckého 320/33, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO: 47 240 482, o zaplatenie 49.943,26 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Košice z 28. januára 2025, č. k. 26Cb/55/2024-369, takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok Mestského súdu Košice z 28. januára 2025, č. k. 26Cb/55/2024-369.
- II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vo výroku I. návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol, vo výroku II. žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 49.943,26 eur, úrok z omeškania vo výške 13,25 % ročne zo sumy 49.943,26 eur od 22.6.2024 do zaplatenia, ako aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 eur, vo výroku III. žalobcovi priznal náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Žalobca žalobu doručení súdu prvej inštancie 24.6.2024 skutkovo odôvodnil nezaplatením dobropisu č. 95001664 zo dňa 7.5.2024 v sume 49.943,26 eur, ktorý bol vystavený s dátumom splatnosti 21.6.2024. Uviedol, že žalobou doručenu Okresnému súdu Košice I dňa 19.1.2021 (konanie vedené pod sp. zn. 26Cb/13/2021 – poznámka odvolacieho súdu) žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť vystaviť a doručiť žalobcovi z titulu nároku na Zľavu za rok 2019 v súlade s Dodávateľskou zmluvou týkajúcou sa plnenia vratných obalov pitnou vodou zo dňa 1.1.2018 dobropis na pramenitú vodu AQUA PRO v zľave vo výške 0,22 eur + DPH za jedno plnenie z celkového objemu 189.179 fliaš vody vo výške zľavy v sume 41.619,38 eur bez DPH, DPH v sume 8.323,88 eur, suma spolu s DPH 49.943,26 eur. Okresný súd Košice I rozsudkom z 13. septembra 2022, č. k. 26Cb/13/2021-529, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 21. marca 2024, č. k. 4Cob/37/2023-651, žalobe žalobcu vyhovel a rozhodol že: Žalovaný je povinný vystaviť a doručiť žalobcovi z titulu nároku na Zľavu za rok 2019 v súlade s Dodávateľskou zmluvou týkajúcou sa plnenia vratných obalov pitnou vodou zo dňa 1.1.2018 dobropis na pramenitú vodu AQUA PRO v zľave vo výške 0,22 eur + DPH za jedno plnenie z celkového objemu 189.179 fliaš vody vo výške zľavy v sume 41.619,38 eur bez DPH, DPH v sume 8.323,88 eur, suma spolu s DPH 49.943,26 eur, a to do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. Rozsudok Okresného súdu Košice I v spojení s rozsudkom Krajského

súdu v Košiciach nadobudol právoplatnosť 2.5.2024, vykonateľnosť 7.5.2024. Povinnosť žalovaného vyplývajúca zo zmluvy nie je splnená iba vymožením nároku vystaviť dobropis v zmysle rozsudku, ale nárok žalobcu spočíva ďalej aj v reálnom splnení povinnosti uhradiť sumu 49.943,26 eur, žalovaný je teda okrem vystavenia dobropisu povinný uhradiť žalobcovi aj sumu vyplývajúcu z vystaveného dobropisu. Dobropis sa vystavuje napríklad v prípade reklamácie výrobku, pri zrušení dodanej služby alebo tovaru, alebo pri znížení ceny z dôvodu zľavy na už zakúpený (fakturovaný) tovar alebo službu. V danom prípade išlo o zníženie ceny z dôvodu zľavy. Dobropis má rovnakú formu ako faktúra. Na rozdiel od faktúry však dobropis obsahuje sumy so záporným znamienkom mínus. Nakoľko súd zaviazal žalovaného na splnenie povinnosti vystaviť žalobcovi dobropis na sumu celkom 49.943,26 eur, na zabezpečenie tejto pohľadávky vyplývajúcej z právoplatného a vykonateľného rozsudku je žalobca oprávnený žiadať, aby súd zaviazal žalovaného aj na plnenie sumy voči žalobcovi vo výške 49.943,26 eur. K vystaveniu a doručeniu dobropisu zo strany žalovaného nedošlo, rovnako ako nedošlo ani k úhrade sumy 49.943,26 eur, a to aj napriek výzve, ktorú adresoval žalobca žalovanému dňa 30.4.2024 listom „Oznámenie pre splnenie si povinnosti vyplývajúcej z Rozsudku“ zo dňa 30.4.2024. Žalovaný na oznámenie žalobcu reagoval s tým, že doručil žalobcovi Dobropis č. 95001664 zo dňa 7.5.2024 k faktúre v sume 49.943,26 eur, dobropis bol vystavený s dátumom splatnosti 21.6.2024. Vzhľadom na skutočnosť, že si žalovaný svoju povinnosť riadne a včas nesplnil, s úhradou dobropisu sa dostal do omeškania, žalobca si uplatnil nárok aj na úroky z omeškania vo výške 13,25 % ročne zo sumy 49.943,26 eur odo dňa 22.6.2024 do zaplatenia. Žalobca si súčasne v zmysle § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s § 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z. uplatnil voči žalovanému aj nárok na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 eur.

3. Žalovaný v podanom odpore navrhol žalobu zamietnuť, nárok žalobcu poprel v celom rozsahu. Uviedol, že nerozporuje skutočnosť, že žalobcovi v zmysle zmluvy o dodávke pitnej vody patrilo právo na poskytnutie zľavy v súlade s článkom 2.3. zmluvy, ako ani skutočnosť, že z jeho strany v nadväznosti na vyššie špecifikované konanie došlo k vystaveniu príslušného dobropisu. Svoju procesnú obranu zakladá na tom, že z jeho strany došlo k poskytnutiu žalobcom uplatnenej zľavy ešte pred podaním tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu. Nakoľko žalovaný splnil svoju zmluvnú povinnosť ešte pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu, tak uvedená žaloba je nedôvodná. Žalobca v rozpore so svojou procesnou povinnosťou pravdivo a úplne popísať všetky rozhodujúce skutkové okolnosti (v zmysle § 132 ods. 1 CSP), opomenul uviesť, že mu predmetná zľava už bola poskytnutá. O tom bol žalobca informovaný v rámci upomínacieho konania vedeného Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 22Up/255/2023. Aby vôbec žalovaný mohol poskytnúť žalobcovi nejakú zľavu, bolo potrebné, aby žalobca splnil svoju povinnosť uhradiť odplatu za dodávku pitnej vody. Túto povinnosť si žalobca v lehotách splatnosti jednotlivých faktúr neplnil a preto bol žalovaný nútený si vymáhať zaplatenie kúpnej ceny za dodávku pitnej vody. Už v tom čase bola zo strany žalovaného (ako osoby oprávnenej na zaplatenie kúpnej ceny za dodávku vody) poskytnutá predmetná zľava. Vo februári 2023 žalovaný (ako predávajúci) disponoval pohľadávkou proti žalobcovi (ako kupujúcemu) titulom kúpnej ceny za dodanú pitnú vodu v roku 2019, a to v celkovej výške dlžnej sumy 130.978,82 eur. Tento svoj nárok si žalovaný v konaní pod sp. zn. 22Up/255/2023 vymáhal podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu, ktorý bol doručený Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 10.2.2023. Ako vyplýva z tohto návrhu, žalovaný (vystupujúci v konaní pod sp. zn. 22Up/255/2023 ako navrhovateľ) si neuplatnil v konaní celú svoju pohľadávku vo výške 130.978,82 eur, ale po poskytnutí zľavy vo výške 49.943,26 eur, si žalovaný uplatnil iba istinu vo výške 81.035,56 eur s príslušenstvom. Na základe tohto návrhu bol následne dňa 27.2.2023 vydaný platobný rozkaz sp. zn. 22Up/255/2023, ktorý bol spolu s návrhom na vydanie platobného rozkazu, doručený spoločnosti Dolphin Central Europe, s.r.o. dňa 15.3.2023. Voči uvedenému platobnému rozkazu nebol podaný odpor, platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. K následnému vymoženiu plnenia došlo až v rámci exekučného konania. V rámci predmetného upomínacieho konania sa žalovaný (v pozícii žalobcu) domáhal zaplatenia výlučne sumy 81.035,56 eur (teda o 49.943,26 eur nižšej sumy, ako bola výška jeho pohľadávok 130.978,82 eur). Žalovaný v rámci predmetného návrhu riadne odôvodnil poskytnutie zľavy žalobcovi a túto zľavu reflektoval tak, že si predmetným návrhom uplatnil výlučne sumu 81.035,56 eur. V tomto smere poukázal na nasledovnú časť návrhu na vydanie platobného rozkazu: „V zmysle bodu 2.3 zmluvy o dodávke pitnej vody sa zmluvné strany dohodli: „Dohodnutá cena za Tovar je 1.00 eur + DPH. Ak objem dodávok prevýši 150.000 plnení za 12 bezprostredne po sebe nasledujúcich mesiacov (jeden rok), uplatňuje sa zľava vo výške 0,22 eur + DPH za jedno plnenie („Zľava“) z celkového objemu dodávok za 12 mesiacov (jeden rok). Uvedené ceny sú bez DPH. Zmluvné strany sa dohodli, že uvedená Zľava podľa tohto ustanovenia zmluvy bude dobropisovaná dobropisom vystaveným zo strany Dodávateľa kupujúcemu k

31.12. kalendárneho roka za celý kalendárny rok, kedy dochádzalo k plneniu v 3/5 zmysle tejto zmluvy a nastali podmienky uplatnenia Zľavy, prípadne aj skôr ak nastanú dané podmienky na uplatnenie zľavy a to v zmysle osobitnej písomnej dohody medzi zmluvnými stranami. Splatnosť dobropisu je 45 dní.“ Nárok žalovaného na zľavu titulom odobratých fliaš je tak žalobcom priamo odpočítaný z každej faktúry, za ktorú žalovanému tento nárok vznikol. Žalovaný má zároveň nárok na zľavu v zmysle bodu 2.3. Zmluvy o dodávke pitnej vody aj na základe fliaš odobraných faktúrami (Faktúra č. 92213152 zľava vo výške 4.238,52 eur s DPH, Faktúra č. 92213983 zľava vo výške 4.898,78 eur s DPH, Faktúra č. 92215637 zľava vo výške 4.918,32 eur s DPH, Faktúra č. 92216441 zľava vo výške 5.815,66 eur s DPH, spolu vo výške 19.871,28 eur s DPH), pričom tieto faktúry nie sú predmetom tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu. Žalobca preto túto zľavu aplikoval na istinu najstarších faktúr za dodanú vodu - Faktúru č. 92214814, ktorá je vzhľadom k tejto skutočnosti považovaná za uhradenú v plnej sume a Faktúru č. 92217280, ktorá je tak uhradená čiastočne. Žalovaný tak (v pozícii žalobcu) v rámci podania návrhu na vydanie platobného rozkazu riadne splnil svoju povinnosť poskytnúť žalobcovi zľavu vo výške 49.943,26 eur s DPH, žalobcom uplatnený nárok tak nie je dôvodný a tento zanikol poskytnutím zľavy v rámci predmetného návrhu na vydanie platobného rozkazu, ktorý bol žalobcovi preukázateľne doručený, žalobca voči uvedenému návrhu nepodal opravný prostriedok. Za účelom preukázania vyššie uvedených tvrdení (najmä v rozsahu poskytnutia uvedenej zľavy, ako aj doručenia návrhu na vydanie platobného rozkazu, ako aj samotného platobného rozkazu žalobcovi) žalovaný navrhol vykonanie dôkazu - pripojenie súdneho spisu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 22Up/255/2023. Žalovaný okrem vyššie uvedenej argumentácie zakladajúcej nedôvodnosť podaného návrhu zároveň dodatočne a alternatívne (teda najmä pre účely, ak by konajúci súd z akéhokoľvek dôvodu nevyhodnotil vyššie uvedenú argumentáciu o zániku nároku žalobcu za dôvodnú) poukázal aj na skutočnosť, že hypotetický nárok žalobcu na poskytnutie zľavy je podľa názoru žalovaného premlčaný. V zmysle bodu 2.3. Zmluvy o dodávke pitnej vody sa zmluvné strany dohodli: „Dohodnutá cena za Tovar je 1.00 EUR + DPH. Ak objem dodávok prevýši 150 000 plnení za 12 bezprostredne po sebe nasledujúcich mesiacov (jeden rok), uplatňuje sa zľava vo výške 0,22 EUR + DPH za jedno plnenie („Zľava“) z celkového objemu dodávok za 12 mesiacov (jeden rok). Uvedené ceny sú bez DPH. Zmluvné strany sa dohodli, že uvedená Zľava podľa tohto ustanovenia zmluvy bude dobropisovaná dobropisom vystaveným zo strany Dodávateľa kupujúcemu k 31.12. kalendárneho roka za celý kalendárny rok, kedy dochádzalo k plneniu v zmysle tejto zmluvy a nastali podmienky uplatnenia Zľavy, prípadne aj skôr ak nastanú dané podmienky na uplatnenie zľavy a to v zmysle osobitnej písomnej dohody medzi zmluvnými stranami. Splatnosť dobropisu je 45 dní.“ Z vyššie uvedeného citovania článku 2.3. Zmluvy tak nesporné vyplýva, že žalobcovi vznikol nárok na poskytnutie uplatnenej zľavy za rok 2019 dňa 31.12.2019. Poukázal na § 391 ods. 1 a § 397 Obchodného zákonníka a tvrdil, že prvým dňom, kedy bolo možné uplatniť právo žalobcu na zľavu na súde bol deň 1.1.2020 a premlčacia doba v zmysle § 397 Obchodného zákonníka tak uplynula dňa 1.1.2024. Zo strany žalobcu však bola predmetná žaloba doručená súdu až po tejto lehote. Pritom samotná skutočnosť, že žalobca v uvedenej veci podal žalobu, ktorou sa domáhal (a úspešne domohol) vystavenia dobropisu v uvedenej veci, nemá relevanciu, nakoľko samotné vystavenie, respektíve nevystavenie dobropisu je zo strany žalovaného možné považovať len za splnenie jeho účtovnej povinnosti a nie samotnej povinnosti poskytnúť zľavu. Žalobca sa tak podanou žalobou nedomáhal splnenia povinnosti poskytnúť mu zľavu, ale len splnenia účtovnej povinnosti žalovaného, vzhľadom k čomu nemohlo dôjsť k spočívaniu, respektíve pretrhnutiu plynutia premlčacej lehoty pre uplatnenie samotného práva na zaplatenie zľavy. Podľa názoru žalovaného by takéto spočinutie plynutia premlčacej lehoty mohlo spôsobiť výlučne podanie žaloby o zaplatenie uvedenej sumy (a nie podanie žaloby, ktorou sa domáhal splnenia účtovnej povinnosti - vystavenia dobropisu), ktorá však z jeho strany bola podaná až po uplynutí premlčacej lehoty. Žalovaný mal za to, že žalobcovi nič nebránilo domáhať sa zaplatenia predmetnej zľavy počas plynutia premlčacej lehoty, teda ešte pred podaním žaloby o vystavenie dobropisu, alebo počas tohto konania. Pre prípad, že by konajúci súd videl základ nároku žalobcu za daný, žalovaný vznáša námietku premlčania žalobou uplatneného nároku.

4. Žalobca v replike reagoval na procesnú obranu žalovaného, že z jeho strany došlo k poskytnutiu žalobcom uplatnenej zľavy ešte pred podaním návrhu a preto je žaloba nedôvodná. Uviedol, že tvrdenie žalovaného o tom, že zľava bola poskytnutá žalobcovi v upomínacom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica, pod sp. zn. 22Up/255/2023 nie je pravdivé. Tvrdenie žalovaného o evidovaní pohľadávky vo výške 130.978,82 eur z upomínacieho konania sp. zn. 22Up/255/2023 nevyplýva, nevyplýva ani z obsahu listinných dôkazov tohto spisu. Žalobca uvádza, že faktúra č. 92213152, faktúra č. 92213983, faktúra č. 92215637, faktúra č. 9221411 nie sú predmetom súdneho konania, na ktoré sa odvoláva žalovaný, teda nie sú súčasťou súdneho konania vedeného na OS BB pod sp. zn.

22Up/255/2023. Žalovaný tak nepreukázal existenciu týchto faktúr a ani, že na tieto faktúry aplikoval údaje zľavu, nakoľko sám potvrdil, že nie sú súčasťou spisu, ktorý žiada pripojiť. Ani pri súčte údajne poskytnutých zliav žalovaným, nie je možné dospieť k zľave, ktorá vyplýva z dobropisu vystaveného dodatočne žalovaným. Podľa tvrdení žalovaného, si uplatnil údajne nárok na zľavu ku každej faktúre, len vo výške, ktorá pripadá na zľavu. Z faktúr, ktoré označil žalovaný a ktoré sú uvedené v jeho vyjadrení, nie je žiadnym spôsobom preukázané, v akej výške boli faktúry, a ani plnenie v počte fliaš, keďže tieto neboli žalovaným do konania predložené a nie sú ani predmetom súdneho konania vedeného pod sp. zn. 22Up/255/2023, a teda nie je preukázané, že žalovaný správne aplikoval prípadnú zľavu k týmto faktúram, a ani že si ju uplatnil. Ak žalovaný uvádza, že faktúra č. 92214814 je uhradená v plnej výške a faktúra č. 92217280 je uhradená čiastočne, v akej výške je daná faktúra, už nie je zjavné, a žalovaný tieto faktúry do súdneho konania ani nepredložil. Okrem toho, sám uviedol, že aplikoval zľavu, resp. zľava bola odpočítaná z každej faktúry, za ktorú vznikol nárok. To znamená, že k faktúre č. 92214814 mala byť uplatnená zľava len vo výške, ku ktorej jej to prislúcha a nie k celej sume, ako to uviedol žalovaný. Je tak zjavné, že žalovaný vo svojom odpore uvádza tvrdenia, ktoré si zjavne rozporujú. Pokiaľ sa žalovaný odvoláva na súdne konanie, v ktorom si nárokoval zaplatenie sumy 81.035,56 eur, pričom tvrdí, že si z celkovej pohľadávky 130.978,82 eur odpočítal sumu 49.943,26 eur, predstavujúcu uplatnenú zľavu žalobcu, tak síce súčtom týchto čísel je možné sa dopracovať k výslednej sume predstavujúcej zľavu vo výške 49.943,26 eur, avšak z obsahu spisu je zjavné, že žalovaný zavádza a vedome a účelovo klame. Výpočet daný žalovaným, ktorý údajne uplatnil v súdnom konaní sp. zn. 22Up/255/2023 je zjavne nesprávny a zavádzajúci. Ak tvrdí, že poskytol zľavu v návrhu na vydanie platobného rozkazu sp. zn. 22Up/255/2023, toto tvrdenie si sám vyvracia tým, že bola poskytnutá zľava faktúrami, ktoré nie sú predmetom predmetného súdneho konania. A tak isto nemohol žalovaný poskytnúť zľavu v súdnom konaní, keďže si ju ako tvrdí, uplatnil z faktúr, ktoré neboli predmetom súdneho konania, avšak ktoré boli uhradené žalobcom, o čom sa žalovaný zjavne zabudol zmieniť. Ak tvrdí, že v súdnom konaní 22Up/255/2023, tak nie je zjavné, z akých faktúr bola suma ponížená a nekorešponduje ani výška zľavy k danej faktúre ako uvádza žalovaný. Ak žalovaný v tomto konaní tvrdí, že nie je povinný poskytnúť žalobcovi akékoľvek peňažné plnenie, preto lebo zľavu už poskytol, a to tým, že si ponížil údajne svoj nárok na zaplatenie dlžnej sumy o výšku zľavy, je nesporné, že údajne poskytnutá zľava, žalovaným nebola poskytnutá. Poskytnutie zľavy bolo dohodnuté exaktne spôsobom dojednaným v Zmluve v bode 2.3., iným spôsobom, ako spôsobom uvedeným v bode 2.3., sa zľava poskytnúť nemohla. Zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným sa riadil „Dodávateľskou zmluvou týkajúca sa plnenia vratných obalov pitnou vodou“ uzavretou dňa 1.1.2018 (ďalej len „Zmluva“). Nakoľko žalovaný bezdôvodne odmietal vystaviť dobropis na zľavu v prospech žalobcu a nárok na zľavu žalovaný spochybňoval, žalobca tak bol nútený iniciovať súdne konanie, v ktorom sa domáhal vystavenia dobropisu v súlade s článkom 2 Objednávky a cena, bod 2.3. Zmluvy voči žalovanému. Keďže žalovaný v konaní tvrdil, že poskytnutie zľavy je podmienené vystavením dobropisu, bol žalobca nútený domáhať sa svojho nároku súdnou cestou. Výsledkom súdneho konania bol vydaný rozsudok Okresného súdu Košice I a rozsudok Krajského súdu v Košiciach. Je nesporné, vychádzajúc z bodu 2.3. Zmluvy, ako aj z konania, ktoré predchádzalo vydaniu právoplatného rozhodnutia súdu o uložení povinnosti žalovaného vystaviť dobropis, že podmienkou poskytnutia zľavy bol vystavený dobropis. A keďže z konania žalovaného bolo evidentné, že odmieta účelovo vystaviť dobropis, na základe ktorého by sa až následne plnilo, postup žalobcu je správny a zákonný. Pokiaľ by išlo len o splnenie účtovnej povinnosti, ako tvrdí žalovaný, neuvádzala by sa v dobropise ani lehota splatnosti dobropisu. Lehotu splatnosti dobropisu nenamietal v konaní žiadnym spôsobom ani žalovaný. Žalobca sa teda nemohol domáhať plnenia bez toho, aby nedisponoval vystaveným dobropisom, ktorý však žalovaný odmietal vystaviť s odôvodnením, že neboli splnené podmienky, a bez dobropisu nemôže vydať plnenie. Žalobca nesúhlasil s tvrdeniami o tom, že by nárok na zaplatenie zľavy bol premlčaný, pretože žalovaný súdom uloženú povinnosť si splnil až po vydaní právoplatného súdneho rozhodnutia, pričom žalobca bol nútený podať voči žalovanému návrh na vykonanie exekúcie, keďže žalovaný svoju povinnosť vystaviť dobropis nesplnil ani v súdom stanovenej lehote na plnenie. Je tak očividné, že žalovaný nemá žiadne zábrany v porušovaní súdnych rozhodnutí a povinnosť vystaviť dobropis si plnil až neskôr, počas exekučného konania. Z vystaveného dobropisu pritom nesporne vyplýva, že dobropis je so splatnosťou dňa 21.6.2024 a teda prvým dňom omeškania je dátum 22.6.2024 s úhradou uplatnenej zľavy. Tak isto je nesporné, že nejde len o účtovný doklad, ale o splnenie zmluvne dohodnutého dojednaní medzi žalobcom a žalovaným, a až na základe vystaveného dobropisu dochádza k plneniu. Už len zo samotnej skutočnosti, že žalovaný v zmysle súdneho rozhodnutia vystavil dobropis so splatnosťou dňa 21.6.2024, teda 45 dní od jeho vystavenia (dňa 7.5.2024), nemôže zakladať premlčanie záväzku na zaplatenie zľavy žalovaným. Pokiaľ žalovaný v odpore tvrdí, že údajne už zľavu uplatnil, nemohol tak v žiadnom prípade spraviť bez toho, aby vystavil

a doručil dobropis žalobcovi. Žalobca v tejto veci uvádza, že zo strany žalovaného neobdržal žiadny dobropis a ani žiadny doklad preukazujúci tú skutočnosť, že by žalovaný zohľadnil pri vymáhaní svojich nárokov výšku zľavy. Dobropis vystavil až počas prebiehajúceho exekučného konania vymožením plnenia povereným exekútorom.

5. Žalovaný v duplike zotrval na svojich vyjadreniach, vzniesol námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a navrhol prerušenie tohto konania s poukazom na § 164 CSP do právoplatného skončenia konania vedeného na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B3-26Cb/124/2020. Uviedol, že žalobca síce výslovne v podanej žalobe neodôvodňuje svoju aktívnu vecnú legitímáciu, avšak z ním predloženej zmluvy o dodávke pitnej vody vyplýva, že táto bola na strane kupujúceho uzatvorená spoločnosťou Dolphin Slovakia, s.r.o. so sídlom Pod Furčou 7, 040 01 Košice - mestská časť Dargovských hrdinov (v čase uzatvorenia zmluvy o dodávke pitnej vody sídlo Technická 7, 821 04 Bratislava), IČO: 35 784 776. Žalobcom v predmetnej veci je však obchodná spoločnosť Dolphin Central Europe, s.r.o., Nádražná 1958, 900 28 Ivanka pri Dunaji, IČO: 50 046 586. Aj keď v podanej žalobe absentuje akékoľvek zdôvodnenie aktívnej vecnej legitímácie, je zrejmé, že táto je založená (tak, ako to žalobca uvádzal aj v predchádzajúcom konaní o vydanie dobropisu) na základe argumentácie o predaji podniku, ktorý je v súčasnosti zapísaný vo výpise spoločnosti Dolphin Slovakia, s.r.o. z obchodného registra nasledovne: „Zmluvou o predaji podniku, ktorá nadobudla účinnosť dňa 1. septembra 2019, spoločnosť Dolphin Slovakia, s.r.o., so sídlom: Nádražná 1958, 900 28 Ivanka pri Dunaji, Slovenská republika, IČO: 35 784 776, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro, vložka č.: 21394/B, predala spoločnosti Yellow Fish Investments, s.r.o., so sídlom: Gajova 4, 811 09 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 50 046 586, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro, vložka č.: 107977/B, svoj podnik.“ Žalovaný má však vedomosť o tom, že v súčasnosti je v právnej veci žalobcu Dolphin Slovakia, s.r.o., so sídlom Pod Furčou 7, 040 01 Košice - mestská časť Dargovských hrdinov, IČO: 35 784 776, právne zastúpený prostredníctvom Advokátska kancelária VASIL & partners, s.r.o., so sídlom Kupeckého 33, 040 01 Košice, IČO: 47 240 482, proti žalovanému Dolphin Central Europe, s.r.o., so sídlom Nádražná 1958, 900 28 Ivanka pri Dunaji, IČO: 50 046 586, právne zastúpený prostredníctvom ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA HUBOCKÁ & PARTNERS s. r. o., so sídlom: Panenská 7, 811 03 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 51 411 49 na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B3-26Cb/124/2020 vedené súdne konanie o vrátenie vlastníckeho práva k podniku. Práve v uvedenom konaní sa obchodná spoločnosť Dolphin Slovakia, s.r.o. domáha určenia vlastníckeho práva k podniku pôvodne patriacemu obchodnej spoločnosti Dolphin Slovakia, s.r.o., a to na základe skutočnosti, že Zmluva o predaji podniku zo dňa 30.8.2019, ktorá nadobudla účinnosť dňa 1.9.2019, je neplatným právnym úkonom. Je teda nesporné, že v súčasnosti Mestský súd Bratislava III rozhoduje o otázke platnosti, respektíve neplatnosti spornej zmluvy o predaji podniku, ktorá má zásadný význam pre posúdenie aktívnej vecnej legitímácie v tomto konaní. Pokiaľ Mestský súd Bratislava III rozhodne, že uvedená zmluva o predaji podniku je neplatným právnym úkonom, je nesporné, že súčasný žalobca, obchodná spoločnosť Dolphin Central Europe, s.r.o. nebude aktívne vecne legitímovaný v tomto konaní, nakoľko predmetná pohľadávka (nárok na zaplatenie zľavy na základe zmluvy o dodávky pitnej vody) by naďalej patrila spoločnosti Dolphin Slovakia, s.r.o., IČO: 35 784 776. Teda by nedošlo k prechodu pohľadávky zmluvou o predaji podniku na žalobcu, Dolphin Central Europe, s.r.o., IČO: 50 046 586. Vzhľadom k uvedenému týmto vzniesol námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, a to z dôvodu neplatnosti Zmluvy o predaji podniku zo dňa 30.8.2019, uzatvorenej medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou Dolphin Slovakia, s.r.o. Nakoľko o tejto otázke platnosti, respektíve neplatnosti je v súčasnosti oprávnený rozhodovať Mestský súd Bratislava III, má za to, že námietka nedostatku aktívnej vecnej legitímácie môže mať zásadný význam práve pre výsledok konania vedeného Mestským súdom Bratislava III. Žalovaný naďalej zotrval na svojej argumentácii v podanom odpore, a to, že zo strany žalovaného už došlo k poskytnutiu zľavy pre žalobcu ešte pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu v tejto veci, a že je dôležité rozlišovať medzi (i) splnením účtovnej povinnosti, ktorej splnenia sa žalobca v súdnom konaní o vystavenie dobropisu domohol (a žalovaný túto povinnosť následne vystavením dobropisu splnil), a medzi (ii) splnením faktickej a právnej povinnosti poskytnúť žalobcovi zľavu v zmysle článku 2.3. Zmluvy o dodávke pitnej vody. Žalovaný považuje dodatočne vystavený dobropis za doklad slúžiaci výlučne na splnenie účtovných povinností, ktoré majú evidenčný charakter, ale nezakladajú vznik práva na novú, ďalšiu, resp. duplicitnú zľavu. Žalovaný preto nie je povinný poskytnúť žalobcovi akékoľvek peňažné plnenie, a to ani napriek tomu, že predmetný dobropis žalovaný vystavil v roku 2024, teda po tom, čo z jeho strany už bola predmetná zľava dávno poskytnutá. Mal za to, že nakoľko boli predmetné listiny - návrh na vydanie platobného rozkazu, podrobný popis zľavy, ako aj platobný rozkaz, žalobcovi preukázateľne doručené, žalobca

jednoznačne musel mať stotožnené, presne v akej výške mu bola zľava poskytnutá, a rovnako musel mať nesporne vedomosť aj o tom, že sa v danom prípade jedná o zľavu za dodávku vody za rok 2019. Rozviedol svoju argumentáciu na princípe rozlišovania medzi vystavenou faktúrou a právnym dôvodom vzniku pohľadávky. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Cob/172/2020, zo dňa 27.1.2022, sp. zn. 4Cob/15/2021 zo dňa 7.4.2022 a sp. zn. 4Cob/240/2019 zo dňa 28.10.2021; rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoKR/1/2021 zo dňa 21.4.2021 a rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 13CoKR/4/2014 zo dňa 24.6.2014. Mal za to, že uvedené závery, podľa ktorých je potrebné rozlišovať medzi vystavenou faktúrou a právnym dôvodom vzniku pohľadávky, sú v plnom rozsahu aplikovateľné aj na obdobný inštitút dobropisu. Teda je možné uzavrieť, že z tohto dôvodu nie je prípustné akékoľvek ďalšie poskytovanie zľavy, ktorá už poskytnutá bola. A to napriek tomu, že účtovný doklad k predmetnej zľave, t. j. dobropis, bol vystavený až neskôr. V danom prípade je vystavený dobropis výlučne účtovným dokladom, ktorý bol vydaný dodatočne, po tom, ako už žalobcovi bola fakticky poskytnutá zľava, čo vyplýva z textu návrhu na vydanie platobného rozkazu podanom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 22Up/255/2023. Žalovaný v duplike ďalej rozviedol svoju argumentáciu z hľadiska poskytnutia zľavy vo vzťahu k jednotlivým faktúram k dodávkam pitnej vody, z čoho odvodil, že disponoval voči spoločnosti Dolphin Slovakia, s.r.o. pohľadávkou v celkovej výške 188.393,34 eur. Poukázal na upomínacie konanie vedené Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 24Up/1266/2019, rozviedol svoju argumentáciu s uvedením jednotlivých faktúr, poskytnutím zľavy z jednotlivých faktúr a započítaním k jednotlivým úhradám, na základe čoho uzavrel, že poskytol žalobcovi spornú zľavu priamo v rámci uplatňovania svojich pohľadávok, na ktorých časti žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie zľavy (spolu zľava 30.071,98 eur), ako aj následne v rámci aplikovania zľavy, ktorú nebolo možné poskytnúť priamo na zvyšné faktúry č. 92214814 a č. 92217280. S ohľadom na uvedené poskytnutie zľavy si žalovaný v rámci návrhu na vydanie platobného rozkazu uplatnil výlučne sumu 81.035,56 eur, oproti svojej pohľadávke vo výške 130.978,82 eur, teda sumu, ktorá je o sumu 49.943,26 eur nižšia, než výška pohľadávky žalovaného. Uviedol, že ak by si žalovaný ako žalobca v uvedenom konaní uplatnil celú dlžnú sumu 130.978,82 eur, je nesporné, že na akúkoľvek námietku žalobcu, Dolphin Central Europe, s.r.o., by bola žaloba žalobcu v časti sumy zodpovedajúcej poskytnutej zľave zamietnutá. Konanie žalobcu, spoločnosti Dolphin Central Europe, s.r.o., ktorá sa snaží umelo navodiť podmienky, popísané v tomto odseku (teda najmä stavia svoj procesný útok na skutočnosti, že žalovaný jej nemal poskytovať zľavu v rámci ním iniciovaného vydania platobného rozkazu a mal si uplatňovať žalobou omnoho vyššiu sumu), je podľa názoru žalovaného v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku, ktoré v zmysle § 265 Obchodného zákonníka nepožíva súdnu ochranu, v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 Občianskeho zákonníka a možno ho zároveň považovať za zjavné zneužitie práva, ktoré v súlade s článkom 5 Civilného sporového poriadku rovnako nepožíva právnu ochranu. Uviedol, že značná časť podania žalobcu poukazuje na určité účtovné nezrovnalosti týkajúce sa procesu vystavenia sporného dobropisu. Akékoľvek splnenie, respektíve nespĺnenie uvedených účtovných povinností však pre účely tohto súdneho konania nemá relevanciu, nakoľko pre túto právnu vec je relevantné posúdiť výlučne, či žalobcovi vzniklo právo na poskytnutie zľavy a či mu táto zľava bola zo strany žalovaného poskytnutá. Akékoľvek ďalšie splnenie účtovných náležitostí, a teda aj proces samotného vystavenia dobropisu (ako výlučne účtovného a deklaratórneho dokumentu), nie je pre posúdenie, či žalobcovi má byť priznané právo a žalovanému uložená povinnosť na zaplatenie žalovanej sumy, relevantné.

6. Súd prvej inštancie potom, ako úplne opísal následné vyjadrenia žalobcu a žalovaného, uviedol k návrhu žalovaného na prerušenie konania, že rozsudok Mestského súdu Bratislava III zo dňa 13.11.2024, sp. zn. 26Cb/124/2020, doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, pričom žalobca (v danom konaní žalovaný) podal proti nemu odvolanie. Aktívna vecná legitímácia žalobcu tak, ako v konaniach vedených pod sp. zn. 26Cb/13/2021 a sp. zn. 4Cob/37/2023 je nezmenená, nakoľko právny stav je stále taký istý a zmenu právneho stavu nepreukázal ani žalovaný. Žalovaného sa rozsudok Mestského súdu Bratislava III, ktorý predložil do konania vo vzťahu k nároku žalobcu, nedotýka. Žalovaný nie je ani účastníkom konania, v ktorom bol tento rozsudok vydaný, ani netvrdil, že žalobca nárok na poskytnutie zľavy zo strany žalovaného nemá, bránil sa iba tým, že zľava mu už bola poskytnutá. Súd prvej inštancie mal za to, že konanie vedené na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. 26Cb/124/2020 bez ďalšieho nemá význam pre rozhodnutie, preto návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol. Aktívna vecná legitímácia žalobcu v tomto konaní je daná, keďže v konaniach vedených pod sp. zn. 26Cb/13/2021 a sp. zn. 4Cob/37/2023 bola povinnosť vystaviť pre žalobcu dobropis uložená žalovanému, oprávnenou osobou, ktorej sa má poskytnúť zľava v zmysle zmluvy na základe dobropisu, je žalobca.

7. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania na základe zisteného skutkového stavu preukázané ako nesporné, že rozsudkom Okresného súdu Košice I, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, bola žalovanému uložená povinnosť vystaviť a doručiť žalobcovi z titulu nároku na Zľavu za rok 2019 v súlade s Dodávateľskou zmluvou týkajúcou sa plnenia vratných obalov pitnou vodou zo dňa 1.1.2018 dobropis na prameniitú vodu AQUA PRO v zľave vo výške 0,22 eur + DPH za jedno plnenie z celkového objemu 189.179 fliaš vody vo výške zľavy v sume 41.619,38 eur bez DPH, DPH v sume 8.323,88 eur, suma spolu s DPH 49.943,26 eur, a že žalovaný vystavil pre žalobcu Dobropis č. 95001664 s dátumom vyhotovenia 7.5.2024 a dátumom splatnosti 21.6.2024. Sporným medzi stranami bolo, či dobropis bol riadne vystavený, či sa vzťahoval na žalobcom uplatnený nárok, či došlo zo strany žalovaného k poskytnutiu zľavy žalobcovi za rok 2019 v súlade s Dodávateľskou zmluvou týkajúcou sa plnenia vratných obalov pitnou vodou zo dňa 1.1.2018, a teda, či je nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie 49.943,26 eur s príslušenstvom dôvodný.

8. Súd prvej inštancie konštatoval, že v zmysle článku 2. bode 2.3. zmluvy, bolo okrem iného dohodnuté, že ak objem dodávok prevýši 150.000 plnení za 12 bezprostredne po sebe nasledujúcich mesiacov (jeden rok), uplatňuje sa zľava vo výške 0,22 eur + DPH za jedno plnenie z celkového objemu dodávok za 12 mesiacov (jeden rok). Zmluvné strany sa dohodli, že uvedená zľava podľa tohto ustanovenia zmluvy bude dobropisovaná dobropisom vystaveným zo strany dodávateľa kupujúcemu k 31.12. kalendárneho roka za celý kalendárny rok, kedy dochádzalo k plneniu v zmysle tejto zmluvy a nastali podmienky uplatnenia zľavy, prípadne aj skôr, ak nastanú dané podmienky na uplatnenie zľavy, a to v zmysle osobitnej písomnej dohody medzi zmluvnými stranami. Z článku 2. bodu 2.3. zmluvy teda vyplýva, že zľava má byť dobropisovaná dobropisom vystaveným zo strany dodávateľa, žalovaného k 31.12. kalendárneho roka za celý kalendárny rok, kedy dochádzalo k plneniu v zmysle tejto zmluvy a nastali podmienky uplatnenia zľavy. Povinnosť poskytnúť zľavu a vystaviť dobropis k 31.12. kalendárneho roka tak vyplývala žalovanému priamo zo zmluvy. Žalovaný dobropis k uvedenému dňu nevystavil. Až na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Košice I, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, žalovaný vystavil za rok 2019 žalobcovi dobropis č. 95001664 s dátumom splatnosti 21.6.2024. Žalovaný nenamietal celkový objem dodaných fliaš vody za rok 2019 v počte 189.179 fliaš, ani výšku zľavy v sume 49.943,26 eur (41.619,38 eur bez DPH, DPH v sume 8.323,88 eur). Tento počet vyplýva aj z faktúr č. 92213152, 92213983, 92214814, 92216441, 92217280, 92218116, 92218936, 92020902, 92215637. Tvrdil však, že zľavu poskytol žalobcovi už pred konaním vedeným na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 22Up/255/2023, pričom žalobca sa o poskytnutí zľavy dozvedel z návrhu na vydanie platobného rozkazu v uvedenom konaní, ktorý mu (žalobcovi) bol doručený dňa 15.3.2023. Zároveň žalovaný tvrdil, že poskytnutie zľavy bolo uvedené a vysvetlené v predmetnom návrhu. Súd prvej inštancie uviedol, s poukazom na § 25, § 71 a § 74 zákona č. 222/2004 Z. z., ako aj na čl. 2. bod 2.3. Dodávateľskej zmluvy zo dňa 1.1.2018, že až vystavením dobropisu za rok 2019 mohlo dôjsť k poskytnutiu zľavy za predaj dohodnutého množstva tovaru. Až vystavením dobropisu došlo k účtovnému vysporiadaniu týchto dohodnutých zmluvných dojednaní, ako to vyplýva aj z citovaných ustanovení zák. č. 222/2004 Z. z. Potvrdila to vo svojej výpovedi aj svedkyňa, ktorá uviedla, že k započítaniu mohlo dôjsť až po vystavení dobropisu. To znamená, že ku skutočnému, teda faktickému poskytnutiu zľavy došlo až splatnosťou vystaveného dobropisu a až následne mohlo dôjsť k zápočtu vzájomných pohľadávok a záväzkov žalobcu a žalovaného. K poskytnutiu zľavy žalovaným žalobcovi pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 22Up/255/2023 tak dôjsť nemohlo.

9. Súd prvej inštancie následne konštatoval, že žalovaný nepreukázal jednostranný zápočet vzájomných pohľadávok a záväzkov so žalobcom. Nepreukázal ani doručenie jednostranného zápočtu žalobcovi, pričom svedkyňa uviedla, že jednostranný zápočet nebol doručený žalobcovi. Návrh na vydanie platobného rozkazu na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 22Up/255/2023 tak nie je možné považovať za jednostranný zápočet, nie je v ňom výslovne uvedené, že by malo dôjsť k zápočtu vzájomných pohľadávok a záväzkov medzi žalobcom a žalovaným, nevyplýva to ani z obsahu tohto podania a nie je v ňom jednoznačne uvedené, ktorá pohľadávka, resp. záväzok žalobcu sa má započítavať, na ktorú pohľadávku, resp. záväzok žalovaného. Navyše v deň podania tohto návrhu na súd (10.2.2023) ešte nebol vystavený dobropis žalovaného č. 95001664, teda neexistoval záväzok žalovaného (spoločnosti AQUA PRO EUROPE, a.s.), ktorý by bolo možné započítavať oproti záväzku spoločnosti Dolphin Central Europe, s. r. o. Žalobca si svoju pohľadávku z titulu poskytnutej zľavy za rok 2019 na základe dobropisu mohol voči žalovanému uplatniť na súde až dňa 22.6.2024, preto k započítaniu vzájomných pohľadávok a záväzkov, ktorých predmetom mala byť pohľadávka z dobropisu,

nemohlo dôjsť pred 22.6.2024. Navyše podľa § 359 Obchodného zákonníka, proti splatnej pohľadávke nemožno započítať nesplattnú pohľadávku, pričom dobropis č. 95001664 bol splatný až dňa 21.6.2024. Súd prvej inštancie tak mal za to, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 49.943,26 eur v zmysle vystaveného dobropisu, nakoľko k jej úhrade doposiaľ nedošlo, a to ani riadnym plnením v peniazoch, ani zápočtom. Dobropis bol splatný dňa 21.6.2024, žalovaný ho neuhradil, tak sa dostal do omeškania s úhradou sumy 49.943,26 eur dňom 22.6.2024.

10. Súd prvej inštancie zároveň konštatoval, že žalobca si svoj nárok voči žalovanému uplatnil v súlade so zmluvou uzavretou medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu (ktorá je platná) a aj právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Košice I. Konanie žalobcu tak nie je v rozpore s dobrými mravmi, ani so zásadami poctivého obchodného styku. V prejednávanej veci sa nejedná ani o duplicitne uplatnený nárok na zľavu, nakoľko žalovaný nepreukázal, že poskytol žalobcovi zľavu v súlade s dohodou podľa článku 2. bodu 2.3. zmluvy.

11. Súd prvej inštancie súčasne priznal žalobcovi právo aj na zákonný úrok z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky 40,00 eur.

12. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, kedy žalobca mal vo veci plný úspech, preto má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

13. Proti výroku rozsudku I., II., III. súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil mu vec na ďalšie konanie, alternatívne rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne.

14. Odvolanie žalovaný odôvodnil odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam), odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

15. V odvolaní proti výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie žalovaný namietal, že z obsahu odôvodnenia v bodoch 17., 18., 18A. a 18B. je zrejmé, že súd svoje rozhodnutie založil na nesprávnom ustálení skutkového stavu a na nesprávnom právnom posúdení. Vo veci rozhodovanej Mestským súdom Košice pod sp. zn. 26Cb/55/2024 sa žalobca domáha zaplattenia sumy 49.943,26 eur s prísl. titulom zľavy za rok 2019 v súlade s Dodávateľskou zmluvou týkajúcou sa plnenia vratných obalov pitnou vodou zo dňa 1.1.2018 (ďalej len „Dodávateľská zmluva“), ktorá bola uzavretá medzi žalovaným (AQUA PRO EUROPE, a.s.), ako dodávateľom, a spoločnosťou Dolphin Slovakia, s.r.o., so sídlom Pod Furčou 7, 040 01 Košice - mestská časť Dargovských hrdinov, IČO: 35 784 776 ako kupujúcim, teda odberateľom. Žalobca, spoločnosť Dolphin Central Europe, s.r.o., nie je účastníkom uvedenej Dodávateľskej zmluvy. Žalobca iba formálne a neplatne vstúpil do postavenia kupujúceho (odberateľa), do zmluvného vzťahu založeného Dodávateľskou zmluvou. Vstup žalobcu do tohto právneho vzťahu mal byť realizovaný na základe neplatnej Zmluvy o predaji podniku zo dňa 30.8.2019, ktorá mala nadobudnúť účinnosť 1. septembra 2019. Nakoľko ale spoločnosť Dolphin Slovakia, s.r.o. napadla neplatnosť tejto zmluvy o predaji podniku a domáhala sa určenia vlastníckeho práva k podniku Dolphin Slovakia, s.r.o., tak o tejto otázke bolo vedené civilné sporové konanie Mestským súdom Bratislava III pod sp. zn. B3-26Cb/124/2020. V predmetnom „súvisiacom“ konaní bol dňa 13.11.2024 vydaný rozsudok č. k. 26Cb/124/2020 –1122, ktorý predložil ako dôkaz do prejednávanej veci podaním zo dňa 27.12.2024, rozsudkom bola konštatovaná neplatnosť Zmluvy o predaji podniku zo dňa 30.8.2019, čo má za následok, že spoločnosť Dolphin Central Europe, s.r.o. nie je účastníkom právneho vzťahu založeného Dodávateľskou zmluvou zo dňa 1.1.2018, ktorá bola uzavretá medzi žalovaným (AQUA PRO EUROPE, a.s.), ako dodávateľom, a spoločnosťou Dolphin Slovakia, s.r.o., ako kupujúcim, teda odberateľom. Pokiaľ súd prvej inštancie mal preukázané, že Zmluva o predaji podniku zo dňa 30.8.2019 je neplatná, tak nemohol podanej žalobe vyhovieť. Pokiaľ súd prvej inštancie poukazuje na to, že rozsudok Mestského súdu Bratislava III č. k. 26Cb/124/2020 – 1122 zo dňa 13.11.2024 doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, tak práve z uvedeného dôvodu, s ohľadom na § 164 CSP navrhol prerušiť predmetné konanie až do právoplatného skončenia konania vedeného Mestským súdom Bratislava III pod sp. zn. B3-26Cb/124/2020. Súd prvej inštancie tomuto návrhu nevyhovel a napriek neplatnosti

Zmluvy o predaji podniku zo dňa 30.8.2019, teda napriek absencii aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, súd podanej žalobe v tomto konaní vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 49.943,26 eur s príslušenstvom. Na uvedených záveroch nemení nič výsledok konaní pred Mestským súdom Košice pod sp. zn. 26Cb/13/2021 a pred Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Cob/37/2023, nakoľko v predmetných konaniach nebola vznesená námietka nedostatku aktívnej vecnej legitímácie Dolphin Central Europe, s.r.o. a v čase vedenia uvedených konaní ešte nebol vydaný rozsudok Mestského súdu Bratislava III č. k. 26Cb/124/2020 – 1122 zo dňa 13.11.2024, v ktorom je konštatovaná absolútna neplatnosť Zmluvy o predaji podniku zo dňa 30.08.2019.

16. V odvolaní proti výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie žalovaný namietal, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s procesnou obranou, že dobropis (obdobne ako faktúra) je účtovný a daňový doklad. Uvedený doklad nemá vplyv na vznik práva na úhradu alebo vznik práva na poskytnutie zľavy. Žalovaný totiž v konaní dostatočne preukázal, že zľavu vyplývajúcu z Dodávateľskej zmluvy zo dňa 1.1.2018, za dodávku vody za rok 2019, poskytol žalobcovi ešte pred podaním žaloby v tejto veci. Zľava bola teda žalobcovi poskytnutá ešte pred tým, ako bolo rozsudkom Mestského súdu Bratislava III č. k. 26Cb/124/2020-1122 zo dňa 13.11.2024 rozhodnuté, že Zmluva o predaji podniku zo dňa 30.8.2019 je neplatná. Súd prvej inštancie na viacerých miestach uvádza, že je potrebné rozlišovať medzi poskytnutím zľavy a zápočtom pohľadávok. Uvedené je plne v súlade s procesnou obranou žalovaného, ktorý už v podanom odpore zo dňa 6.8.2024 proti platobnému rozkazu v upomínacom konaní vedenom Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 6Up/1260/2024, IČS: XXXXXXXXXXXX, preukázal, že poskytol spoločnosti Dolphin Central Europe, s.r.o. zľavu špecifikovanú podľa bodu 2.3. Zmluvy o dodávke pitnej vody, a to za odber dosiahnutý v roku 2019. Z obsahu tejto žaloby a z jej príloh, je dostatočne zrejmé, že žalovaný z celkovej sumy svojej pohľadávky, ktorá bola v tom čase (10.2.2023) vo výške 130.978,82 eur poskytol spoločnosti Dolphin Central Europe, s.r.o. zľavu vo výške 49.943,26 eur, a to titulom zľavy podľa bodu 2.3. Zmluvy o dodávke pitnej vody, za odber dosiahnutý v roku 2019. Preto si následne žalovaný v danom návrhu na vydanie platobného rozkazu v konaní pod sp. zn. 22Up/255/2023 uplatňoval už iba sumu istiny vo výške 81.035,56 eur. Súd prvej inštancie v zmysle napadnutého rozsudku neuznal vyššie uvedenú procesnú obranu žalovaného, z dôvodov uvedených v bodoch 54., 55. a nasl. odôvodnenia rozsudku. Súd prvej inštancie síce v odôvodnení poukazuje na rozdiel medzi poskytnutím zľavy a vykonaním zápočtu, ale uvedené rozlišovanie v posudzovaní predmetnej sporovej veci zamieňa. Je nepochybné, že podľa platnej právnej úpravy je v prípade vykonania zápočtu, potrebné oznámenie o jednostrannom zápočte doručiť druhej zmluvnej strane. Ako však vyplýva z obsahu podaní žalovaného, tento v návrhu na vydanie platobného rozkazu v konaní pod sp. zn. 22Up/255/2023 uvádza, že poskytol spoločnosti Dolphin Central Europe, s.r.o. zľavu. Oznámenie o poskytnutí tejto zľavy bolo spoločnosti Dolphin Central Europe, s.r.o. doručené dňa 15.3.2023, spolu s platobným rozkazom pod sp. zn. 22Up/255/2023. Všeobecné právne predpisy nestanovujú pre poskytnutie zľavy žiadne špecifické požiadavky, teda sa na uvedený úkon uplatňujú všeobecné pravidlá zrozumiteľnosti, určitosti a vážnosti prejavu vôle podľa § 37 a nasl. Občianskeho zákonníka. Podľa bodu 2.3. Dodávateľskej zmluvy z 1.1.2018 bolo podmienkou pre vznik nároku na zľavu, ak objem dodávok prevyší 150.000 plnení za 12 bezprostredne po sebe nasledujúcich mesiacov. Medzi stranami nebolo sporné, že uvedená podmienka bola splnená v čase, kedy žalovaný svojím podaním v konaní pod sp. zn. 22Up/255/2023 (doručenom Dolphin Central Europe, s.r.o. 15.3.2023) oznámil poskytnutie tejto zľavy vo výške 49.943,26 eur. Je pravdou, že žalovaný si nespĺnil svoju účtovnú a daňovú povinnosť a nevystavil k tejto zľave aj potrebný dobropis. Uvedenú povinnosť si žalovaný splnil až v nadväznosti na súdne rozhodnutia vydané v konaniach vedených Mestským súdom Košice pod sp. zn. 26Cb/13/2021 a Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Cob/37/2023. Avšak predmetná zľava podľa bodu 2.3. Dodávateľskej zmluvy, za odber dosiahnutý v roku 2019 poskytnutá bola, čo bolo aj v dostatočne zrozumiteľnej a určitej forme vysvetlené v texte návrhu na vydanie platobného rozkazu pod sp. zn. 22Up/255/2023, ktorý bol doručený spol. Dolphin Central Europe, s.r.o. dňa 15.3.2023, a v tabuľke priloženej k uvedenému návrhu s presným výpočtom a uvedením faktúr, ktorých sa zľava týka. Z obsahu bodu 2.3. Dodávateľskej zmluvy je zrejmé, že žalovaný má poskytnúť zľavu a má vystaviť dobropis. Avšak z predmetného ustanovenia, ani zo Všeobecne záväzných právnych predpisov nevyplýva, že by zľavu bolo možné poskytnúť až po tom, čo bude vystavený dobropis. Žalovaný zľavu síce poskytol, čo dňa 15.3.2023 bolo písomne oznámené žalobcovi, avšak žalovaný nevystavil a nedoručil účtovný doklad – dobropis. To však neznamená, že by zľava nebola poskytnutá. S uvedenou procesnou obranou prezentovanou v písomných podaniach a uvádzanou právnym zástupcom žalovaného aj na pojednávaní dňa 28.01.2025 sa súd prvej inštancie nijako nevysporiadal. V tejto časti je rozsudok súdu prvej inštancie zaťažený vadou v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Absolútna absencia akéhokoľvek právneho posúdenia súdu k tejto procesnej obrane

žalovaného totiž predstavuje nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorým súd znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval svoje procesné práva, a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalovaný nemá ako uplatniť svoje právo na podanie odvolania v tejto časti, ak súd prvej inštancie k tejto procesnej obrane neuviedol žiadne skutkové a právne posúdenie. Namiesto toho sa súd prvej inštancie zaoberal inými skutočnosťami, ktoré nie sú relevantné. Napríklad otázkou, či na dobropise č. 95001664 má byť uvedená iba faktúra č. 92020902, ako faktúra, ku ktorej sa dobropis vzťahuje, alebo či majú byť uvedené (vymenované) všetky faktúry, ktorých sa daný dobropis týka? Pre účely zodpovedania tejto skutočnosti bola žalovaným navrhnutá na výsluch svedkyňa A. B. C.. Táto vysvetlila, že dobropis bol vystavený k viacerým faktúram, podľa poučenia k vyplneniu kontrolného výkazu. Ak to inak nie je možné, stačí, keď sa uvedie len posledná faktúra a nakoľko program žalovaného neumožňoval uviesť v dobropise všetky faktúry, preto bola uvedená posledná faktúra. Boli to faktúry z roku 2019. Následne svedkyňa potvrdila, že dobropis bol vystavovaný až v roku 2024, pričom, že bol započítaný až po tom, čo bol vystavený, ale že o tom nebolo zasielané žalobcovi žiadne oznámenie. V tejto časti súd nesprávne interpretoval vyjadrenie svedkyne, ktorá súdu vysvetľovala, že dobropis bol u nich v účtovníctve započítaný, teda bol zaúčtovaný až v roku 2024. Nakoľko ale zľava bola poskytnutá už skôr, v roku 2023, tak z pohľadu obchodného práva nebolo čo započítavať. Preto ani nebol vystavený dokument, ktorý by sa označoval ako „oznámenie o započítaní“ a nebol takýto dokument doručovaný druhej strane. V roku 2024, po vystavení dobropisu, bol vykonaný iba účtovný úkon na strane žalovaného, ktorý si predmetný dobropis zaúčtoval k uvedenej zľave z roku 2023. Avšak o tomto „započítaní“ ako ho označila svedkyňa, nebolo potrebné druhej zmluvnej strane nič oznamovať, lebo zľava vo výške 49.943,26 eur už bola poskytnutá a oznámená žalobcovi dňa 15.3.2023. Uvedená výpoveď svedkyne tak ešte zvýraznila zamieňanie pojmov „poskytnutie zľavy“ a „zápočet pohľadávok“, ktoré podľa odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie je potrebné jednoznačne rozlišovať. Avšak samotný súd prvej inštancie toto rozlišovanie nedodržiava, ak oznámenie žalovaného o poskytnutí zľavy, doručené žalobcovi dňa 15.03.2023 v texte návrhu na vydanie platobného rozkazu pod sp. zn. 22Up/255/2023, posudzuje súd prvej inštancie podľa kritérií určených § 580 Občianskeho zákonníka pre započítanie (viď. body 56., 56A., 56B., 56C. odôvodnenia rozsudku).

17. V odvolaní proti výroku III. rozsudku súdu prvej inštancie žalovaný namietal, že nakoľko neboli splnené zákonné podmienky pre zamietnutie návrhu žalovaného na prerušenie konania, a neboli splnené ani podmienky na uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť sumu 49.943,26 eur s príslušenstvom, tak následne nebolo možné ani priznať žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

18. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. K odvolacím námietkam žalovaného uviedol, že žalovaným uvádzané odvolacie dôvody neboli naplnené. Žalovaný k odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP napriek tomu, že odvolanie založil aj na tomto odvolacom dôvode, v odvolaní neuvádza žiadnu skutočnosť, resp. konkrétnosť, v čom vidí odvolateľ nesprávnosť napadnutého rozhodnutia v nadväznosti na tento jeho odvolací dôvod. Žalovaný k odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP napriek tomu, že odvolanie založil aj na tomto odvolacom dôvode, v odvolaní neuvádza žiadnu skutočnosť, resp. konkrétnosť, v čom vidí odvolateľ nesprávnosť napadnutého rozhodnutia v nadväznosti na tento jeho odvolací dôvod. Ak nie je teda možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je ani dôvod na polemizovanie s jeho skutkovými závermi. Je nesporné, že konajúci súd vyhodnotil dôkazy správne a žalovaný ani žiadnym spôsobom vo svojom odvolaní neuvádza, na základe ktorých vykonaných dôkazov dospel súd k nesprávnym skutkovým zisteniam, a z akého dôvodu nesprávne právne posúdil vec. Nie je možné preto akceptovať odvolací dôvod žalovaného, keďže žalovaný dôkazy predložené žalobcom žiadnym spôsobom nerozporoval, naopak sám uznal a uznáva aj v rámci odvolania, že nedošlo z jeho strany k vystaveniu dobropisu, resp. že ho vystavil až na základe právoplatného súdneho rozhodnutia. V rámci vyjadrení žalovaného nedošlo k preukázaniu poskytnutia zľavy a v rámci výsluchu svedkyne, ktorú navrhol žalovaný, jednoznačne vyplynulo, že účtovne sa to vysporiadalo tak, že sa to započítalo s faktúrami, avšak svedkyňa si nepamätala, s akými bol zápočet započítaný, tak isto svedkyňa uviedla, že spočítané sumy podľa dobropisu neboli priradené k jednotlivým faktúram, na ktoré sa zľava vzťahovala, nakoľko niektoré faktúry už boli zaplatené a vymožené v exekučnom konaní. Podľa vyjadrení svedkyne boli započítané s inými faktúrami. S akými, alebo na základe akého titulu, však už v konaní nebolo preukázané. Takisto bolo svedkyňou potvrdené, že zľava z vymožených faktúr bola uplatnená inde, pri nezaplatených faktúrach. Uvedené tvrdenia jednoznačne vyvracajú obranu žalovaného o tom, že zľavu poskytol a poskytol ju vo výške zľavy ku každej faktúre, ktorej sa týkala. Svedok tak isto potvrdil, že

žiadne započítanie sa žalobcovi neadresovalo, nakoľko nebol na to dôvod. Súd správne na základe predložených dôkazov a svedeckej výpovede dospel k správnym skutkovým zisteniam a správne právne vec posúdil. V kontexte s uplatnenými odvolacími dôvodmi žalovaným má žalobca za to, že tieto nie sú dané, nakoľko so skutkovými zisteniami a právnym posúdením veci sa súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia podrobne vysporiadal a postup, ktorým dospel k výsledku rozhodnutia, aj podrobne vysvetlil. Žalovaný k odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP napriek tomu, že odvolanie založil aj na tomto odvolacom dôvode, v odvolaní neuvádza žiadnu skutočnosť, resp. konkrétnosť, v čom vidí odvolateľ nesprávnosť napadnutého rozhodnutia v nadväznosti na tento jeho odvolací dôvod. Zo strany žalovaného aj tu absentuje akékoľvek konštatovanie, v čom vidí nesprávne právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie. Odvolanie žalovaného neobsahuje žiadne konkrétne nedostatky, len poukazuje na skutočnosti, ktoré nemajú žiadnu súvislosť so samotným konaním a ktoré sa netýkajú ani samotných odvolacích dôvodov (§ 365 CSP). Z odvolania žalovaného z hľadiska povinných obsahových náležitostí odvolania (§ 363) a z jeho obsahu, nie je možné vyvodiť, akých konkrétnych nesprávností napadnutého rozhodnutia sa žalovaný ako odvolateľ dovoľáva, t. j. odvolanie neobsahuje riadne vymedzené odvolacie dôvody. Žalovaný v odvolaní len odcitoval všeobecné dôvody, avšak bez bližšej špecifikácie konkrétnych skutkových okolností prípadu, a jeho odvolanie je len všeobecným nesúhlasom s vydaným rozsudkom prvoinštančného súdu. Z odvolania žalovaného nie je zrejmé, v čom žalovaný považuje rozsudok Mestského súdu Košice alebo postup súdu za nesprávny. Citoval len ustanovenia § 365 CSP, z odcitovaných odvolacích dôvodov zo strany žalovaného nemôže reálne ani odvolací súd posúdiť odvolanie žalovaného vo vzťahu k jednotlivým odvolacím dôvodom, odvolanie žalovaného tak nespĺňa zákonom požadované náležitosti.

19. K odôvodneniu odvolania žalovaným k výroku I. rozsudku žalobca ďalej uviedol, že súd výrokom I. rozsudku zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného Mestským súdom Bratislava III pod sp. zn. B3-26Cb/124/2020, ktorý sa týka obchodnej spoločnosti Dolphin Slovakia, s.r.o. v postavení žalobcu a obchodnej spoločnosti Dolphin Central Europe, s.r.o., ktorá je v postavení žalovaného. Teda je nesporné, že žalovaný žiadal prerušiť súdne konanie, ktorého účastníkom ani sporovou stranou preukázateľne nebol a ani nie je. Táto skutočnosť v konaní sporná nebola a žalovaný opak ani nepreukázal. Žalovaný svoju argumentačnú líniu v odvolaní založil na tom, že v predmetnom súdnom konaní vzniesol námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, čo podľa žalovaného znamená, že žalobcovi v hmotnoprávnom stave nesvedčí (nepatrí) právo, ktorého sa podanou žalobou domáha. Žalovaný v odvolaní v rámci svojej argumentačnej línie uviedol: „Žalobca, spoločnosť Dolphin Central Europe, s.r.o., nie je účastníkom uvedenej Dodávateľskej zmluvy.“ Zo strany žalovaného však ide o tvrdenie, resp. o „novotu“ v odvolacom konaní, ktorá je jednak neprípustná, a jednak toto tvrdenie žalovaného nemá žiadne právne opodstatnenie v predmetnom súdnom spore. Námietka žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu nebola v predmetnom súdnom konaní dôvodná, čo aj správne právne vyhodnotil súd v rozsudku. Žalovaný v predmetnom konaní svoju obranu založil na tom, že žalobcovi už plnil a zľavu poskytol pred podaním žaloby, čím sám v konaní potvrdil, že žalobca je účastníkom právneho vzťahu založeného Dodávateľskou zmluvou zo dňa 1.1.2018, čím zároveň potvrdil, že žalobca má aktívnu vecnú legitímáciu v predmetnom súdnom spore. Námietka žalovaného ohľadom nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu nemôže obstáť, keďže z doterajšieho konania žalovaného, ktoré prezentoval aj v iných súdnych konaniach, na ktoré sa aj sám v tomto konaní odvolával a poukazoval na tieto konania, je nesporné a nespochybniteľné, že žalobca bol účastníkom právneho vzťahu založeného Dodávateľskou zmluvou zo dňa 1.1.2018, a teda mu aj v predmetnom súdnom konaní patrí aktívna vecná legitímácia a tvrdenia žalovaného sú len účelovými a neopodstatnenými. Žalobca na doplnenie dodáva, že obrana žalovaného v súdnom konaní spočívala len v tom, že žalovaný už údajne zľavu žalobcovi poskytol a preto je potrebné žalobu zamietnuť, teda, že už podľa názoru žalovaného došlo k plneniu z jeho strany. Žalovaného obrana teda nespočívala v tom, že žalobca nemá nárok na poskytnutie zľavy z dôvodu údajného nedostatku aktívnej vecnej legitímácie.

20. K odôvodneniu odvolania žalovaným k výroku II. rozsudku žalobca ďalej uviedol, že v súdnom konaní poukazoval na to, že údajné poskytnutie zľavy žalovaným je len akýmsi matematickým výpočtom, pri ktorom sa žalovaný dostal k sume 49.943,26 eur odpočítaním sumy 130.978,82 eur a sumy 81.035,56 eur, a za žiadnych okolností nemôže byť poskytnutím zľavy žalovaným. Žalovaný svoju obranu založil len na tom, že poskytnutie zľavy „oznámil spolu s platobným rozkazom pod sp. zn. 22Up/255/2023“, nie na obrane, že zľavu „poskytol a kedy ju poskytol“ žalobcovi. Poskytnutie zľavy žalovaným tak nebolo v konaní zo strany žalovaného žiadnym spôsobom preukázané, keďže nekonkretizoval počas celého

súdneho konania konkrétny údaj alebo dátum, kedy údajne došlo k poskytnutiu zľavy. Oznámenie o poskytnutí zľavy neznamena poskytnutie zľavy. Žalovaný v odvolaní v rámci svojej argumentácie zvolil neštandardnú teóriu, keď tvrdí, že všeobecné právne predpisy nestanovujú pre poskytnutie zľavy žiadne špecifické požiadavky, teda sa na uvedený úkon uplatňujúci všeobecné pravidlá zrozumiteľnosti, určitosti a vážnosti prejavu vôle podľa § 37 a nasl. Občianskeho zákonníka podľa žalovaného nevzťahujú. Žalobca uvedenú argumentáciu žalovaného považuje za nedôvodnú a ide o argumentáciu, resp. obranu, ktorú žalovaný vzniesol do odvolacieho konania ako „novotu“, keďže doposiaľ sa na tento právny predpis neodvolával, a to ani v konaní o vystavenie dobropisu. Žalovaný prehliada, že v danom prípade sa povinnosť, ako aj forma poskytnutia zľavy spracovala výlučne zmluvným vzťahom založeným Dodávateľskou zmluvou zo dňa 1.1.2018. Zároveň, pokiaľ žalovaný „zrazu“ v tomto konaní tvrdí, že poskytol zľavu v čase, kedy súd posudzoval a prejednával nárok žalobcu o vystavenie dobropisu, pričom sa bránil tomu, aby mal uloženú povinnosť vystaviť dobropis, avšak na druhej strane tvrdí, že vlastne on zľavu poskytol, tak takéto konanie žalovaného je absolútne účelové a zavádzajúce. Veď predsa, keď žalovaný v tomto konaní tvrdil, že zľavu už poskytol, tak potom nemá žiadny dôvod sa brániť tomu, aby vystavil dobropis už k poskytnutej zľave! Z konania žalovaného je tak nesporné, že dobropis vystaviť nechcel, napriek tomu, že žalobca splnil podmienky na vystavenie dobropisu. Tak isto je nesporné, že splnenie povinnosti vystaviť dobropis žalovaným, bola splnená až na základe právoplatného súdneho rozhodnutia, a preto tvrdenie žalovaného, že zľavu poskytol „len tak“, dávno predtým v čase, resp. nevieme ani v akom čase, keď sa viedlo súdne konanie ohľadom povinnosti vystaviť dobropis žalovaným, je absurdné a scestné. Žalovaný v odvolaní uvádza a poukazuje na to, že pre zaplatenie kúpnej ceny alebo ceny diela nie je rozhodujúce vystavenie účtovného dokladu (faktúry), ale je rozhodujúce, či bol dodaný tovar alebo zhotovené dielo. Žalovaný k tejto argumentácii neuviedol žiadny právny predpis, ktorý potvrdzuje túto teóriu žalovaného, a tak tvrdenia žalovaného o tom, kedy sa má alebo nemá vystaviť faktúra za dodanie tovaru alebo zhotovenie diela, zostali len v rovine ničím nepodložených. Okrem toho, nie je zrejma ani spojitosť a súvislosť posudzovaného nároku žalobcu s prezentáciou teórie žalovaného ohľadom zaplatenia ceny za dielo. Žalovaný hneď v nadväznosti na jeho polemiku ohľadom zaplatenia ceny za dielo uvádza, že súd sa s touto procesnou obranou nijako nevysporiadal, avšak obrana spočívajúca v tvrdeniach o zaplatení ceny za dielo, nebola žalovaným vôbec prezentovaná a ide o novotu zo strany žalovaného, kde porovnáva zmluvný vzťah založený Dodávateľskou zmluvou zo dňa 1.1.2018 s tým, kedy sa vystavuje faktúra za dielo. Neobstojí ani úvaha žalovaného, že mu nič nebránilo „poskytnúť zľavu“ aj skôr, ako vystaví dobropis. Kde však „spočívala táto poskytnutá zľava“ niekoľko rokov v účtovníctve žalovaného, a to až do času vystavenia dobropisu v konaní, žalovaným preukázané nebolo. V tejto súvislosti žalobca uvádza, že do konania predložil niekoľko dobropisov, ktoré vystavil žalovaný, pričom tieto žiadnym spôsobom nerozporoval ani nespochybňoval, dokonca ani nepreukázal, že by predtým poskytoval zľavu „skôr“, ako vystavil dobropis. Preto, ak tvrdí, že poskytol zľavu skôr, ako mal, vzhľadom na súdne konanie o vystavenie dobropisu a argumentáciu žalovaného, prečo nemá dôvod vystaviť dobropis, sa jeho ochota „poskytnúť zľavu skôr“, javí ako nepravdepodobná, až vylúčená. Naopak, z predložených dobropisov vyplýva, že zľavu žalovaný neposkytol, a tak isto ju neposkytol ani po vystavení dobropisu, čo opakovane potvrdil aj svedok, pričom táto skutočnosť nebola v súdnom konaní ani sporná a ani ju žalovaný nenamietal. Žalovaný sa ďalej v odvolaní snaží dovysvetlovať svedeckú výpoveď svedkyne, avšak takéto dodatočné objasňovanie, alebo vysvetľovanie, alebo odôvodnenie, prečo svedkyňa tak alebo onak reagovala, alebo ako to svedkyňa myslela, nie je žalovaným v odvolaní prípustné a nemôžu mať takéto námietky žiadne právne účinky. Svedkyňa v rámci svojej výpovede uviedla, že nebolo možné do faktúry uviesť, že dobropis sa týkal viacerých faktúr, lebo to program žalovaného neumožňoval. Uvedené tvrdenie je absurdné, lebo pokiaľ má žalovaný systém na vystavenie faktúr, tak v rámci každého jedného systému na vystavenie faktúr je časť pre „vlastný text“, kde to žalovaný nepochybne uviesť mohol. Keď mal žalovaný priestor vo faktúre na to, aby vypísal text, čoho sa dobropis týka, tak mu nič nebránilo uviesť aj čísla faktúr, ku ktorým bol dobropis vystavený. Žalovaný ďalej v odvolaní uvádza, že svedkyňa potvrdila, že dobropis bol vystavovaný až v roku 2024, pričom, že bol započítaný až po tom, čo bol vystavený, ale nebolo o tom zasielané žalobcovi žiadne oznámenie. K tomuto žalovaný uvádza, že súd v tejto časti nesprávne interpretoval vyjadrenie svedkyne, že dobropis bol v účtovníctve započítaný, teda bol zaúčtovaný v roku 2024. Argumentácia žalovaného je však ešte absurdnejšia ako argumentácie svedkyne, keď tvrdí, že po vystavení dobropisu si len dobropis zaúčtoval k zľave, ktorú ani nevie, kedy poskytol a ani neuviedol, kedy si takýto dokument len „zaúčtoval“ a ani nevie, k akým faktúram, keďže časť z nich bola v celosti uhradená v rámci exekučného konania. V rozpore však s tým, čo uvádza žalovaný, vo vzťahu k výpovedi svedkyne, sám vo svojom Vyjadrení zo dňa 27.12.2024 používa opakovane výraz „započítanie.“ Žalobca poukazuje na svoje Vyjadrenie žalobcu zo dňa 21.1.2025, v ktorom sa rozsiahlo a podrobne zaoberal údajne poskytnutou zľavou žalovaným a

preukázal, že poskytnutie zľavy nenastalo spôsobom opísaným žalovaným. Je nesporné, že žalovaný k Vyjadreniu žalobcu zo dňa 21.1.2025 neuviedol žiadne námietky, tvrdenia žalobcu žiadnym spôsobom nespochybnil, nenamietal, nerozporoval, ani nepreukázal žiadnym relevantným dôkazom opak.

21. K odôvodneniu odvolania žalovaným k výroku III. rozsudku žalobca ďalej uviedol, že žalovaný v tejto časti svojho odvolania vyčíta súdu, že skutkové a právne posúdenie veci vykonané súdom prvej inštancie je prehnané formálne a nesprávne. Žalovaný aj v tejto časti svojho odvolania opäť uvádza nepodstatné skutočnosti, a to, že žiadny záväzný právny predpis nezakazuje žalovanému, poskytnúť zľavu aj predtým, ako bude vystavený dobropis, môže to byť síce možné, avšak v danom prípade je otázka poskytnutia zľavy nepreukázaná. Za absolútne scestnú argumentáciu považuje žalobca tvrdenie žalovaného, podľa ktorého je pre neho bežnou praxou, že dlžník uhradí svoj dlh a až následne mu je vystavená a doručená faktúra. Zároveň, žalovaný podal síce odvolanie aj voči III. výroku rozsudku, avšak neuviedol žiadny odvolací dôvod k tomuto výroku. Len stručne uviedol, že neboli podľa jeho názoru splnené podmienky na uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť sumu 49.943,26 eur s prísľušenstvom, tak nebolo možné ani priznať žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

22. Žalovaný odvoláciu dupliku v ním žiadanej predĺženej lehote nepodal, vyjadrenie žalobcu mu bolo doručené 24.4.2025.

23. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 CSP. Odvolanie prejednal podľa § 379 – § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

24. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

25. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a procesného postupu súdu prvej inštancie v rozsahu uplatnených odvolacích dôvodov a relevantných odvolacích námietok žalovaného v podanom odvolaní dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre správne a úplné zistenie skutkového stavu prejednávanej veci. Vecne správne a zákonu zodpovedajúce je odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP). Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, k odvolaniu odvolateľa a k podstatným tvrdeniam strán sporu v tomto odvolacom konaní, odvolací súd udáva:

26. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je daný vtedy, ak je na strane súdu taký závažný procesný postup, ktorým sa strane znemožní realizácia tých jej procesných práv, ktoré jej CSP priznáva, a to v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom stanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom, na inom orgáne Slovenskej republiky. Článok 48 ods. 2 Ústavy SR zakotvuje právo každého, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu povinnosť súdu vo veci konať. Ak fyzická, či právnická osoba splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa stranou sporu, so všetkými tomu zodpovedajúcimi právami, ale aj povinnosťami, ktoré z jej postavenia v konaní (žalobca, či žalovaný) vyplývajú. (Nález Ústavného súdu II.ÚS 14/2001, II.ÚS 132/02, III.ÚS 171/2006). Podľa článku 6/ CSP ods. 1, strany sporu majú v konaní rovné postavenie, spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Ustálená judikatúra ESLP opakovane poukazuje na tzv. princíp rovnosti zbraní (spravodlivé súdne konania), t. j. aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej pozície ako protistranu. Spravodlivé súdne konanie zahŕňa aj možnosť procesných strán predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby v konaní uspeli, právo vyjadriť sa k predloženým dôkazom a právo zúčastniť sa pojednávania, a ako opakovane judikoval Ústavný súd SR, že súčasťou základného

práva na spravodlivý proces, je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré dáva zrozumiteľne odpoveď na všetky skutkové a právne otázky súvisiace s predmetom sporu.

27. Žalovaný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP odôvodnil tým, že rozsudok súdu prvej inštancie je zaťažený vadou (odvolacím dôvodom) pre absolútnu absenciu akéhokoľvek právneho posúdenia súdu prvej inštancie k procesnej obrane žalovaného - žalovaný zľavu žalobcovi poskytol, dňa 15.3.2023 písomne oznámil, pričom nevystavil a nedoručil účtovný doklad – dobropis, čo však neznamená, že zľava nebola poskytnutá. Uvedený postup súdu predstavuje podľa žalovaného nesprávny procesný postup, keďže súd mu znemožnil, aby uskutočňoval svoje procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

28. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia dal zrozumiteľne odpoveď na všetky skutkové a právne otázky súvisiace s predmetom sporu, vrátane namietaného porušenia práva na spravodlivý proces, keďže v zmysle ods. 52., 55. odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, sa vysporiadal s procesnou obranou žalovaného (ods. 52., 55. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd nebude citovať).

29. Odvolací súd tak po oboznámení s obsahom spisu súdu prvej inštancie uvádza, že súd prvej inštancie v zmysle čl. 6 ods. 1 CSP umožnil stranám v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, v súlade so zásadami sudcovskej koncentrácie podľa § 153 CSP. Z obsahu spisu súdu prvej inštancie odvolací súd preto nezistil taký procesný postup, ktorým by žalovanému akýmkoľvek spôsobom znemožnil realizáciu tých procesných práv, ktoré mu CSP priznáva v takej miere, že by malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces (žalovaný inú odvoláciu námietku, okrem vyššie uvedenej, bližšie nevymedzil).

30. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP uplatnený žalovaným tak odvolací súd v zmysle predchádzajúceho výkladu v spore nezistil.

31. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemali v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán, alebo ktoré vyšli inak najavo z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené, spôsobom vyplývajúcim z ustanovení CSP o vykonávaní dokazovania.

32. Odvolací súd uvádza, že v zmysle § 215 CSP, každé súdne rozhodnutie musí mať svoj skutkový a právny základ. Skutkovým základom súdneho rozhodnutia je súhrn skutkových zistení, ku ktorým súd dospel v priebehu konania. K skutkovým zisteniam súd dospieva posúdením (vyhodnotením) skutkových poznatkov. Skutkové poznatky súd získava viacerými spôsobmi, predovšetkým dokazovaním. Súd ale môže pri získavaní skutkového základu rozsudku (skutkových poznatkov) postupovať len spôsobom stanoveným v CSP. Predmetom zisťovania v civilnom procese nie je celá objektívna realita, ktorá bola a je prítomná v čase od vzniku právneho vzťahu, o ochranu ktorého v konaní ide, do času rozhodovania súdu vo veci samej. Základné obmedzenie rozsahu zisťovania skutkového stavu predstavuje relevancia tej-ktorej skutočnosti pre konanie a rozhodovanie súdu o konkrétnej žalobe. Dokazovanie je, samozrejme, základným spôsobom obstarávania skutkových poznatkov súdom. Súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná a ktoré nie. Svoj postoj k týmto návrhom musí odôvodniť v rozhodnutí vo veci samej. Štandardnými dôvodmi pre zamietnutie návrhu na vykonanie dôkazu sú: a) skutočnosť, ktorá má byť dôkazom preukázaná, nemá relevantnú súvislosť s predmetom konania, b) dôkaz nie je podľa názoru súdu spôsobilý preukázať posudzovanú skutočnosť (sem patrí irelevantnosť dôkazu, ako aj jeho neprípustnosť) a c) dôkaz je (už) nadbytočný, pretože súd si už vytvoril záver o predmetnej skutočnosti. Ďalším dôvodom pre zamietnutie dôkazného návrhu (alebo neprihliadnutie na

uplatnený prostriedok procesného útoku či procesnej obrany) je uplatnenie sudcovskej koncentrácie (§ 153 ods. 3 CSP). V zákonom exaktne stanovených prípadoch (pozri § 185 ods. 2 a 3 CSP) môže súd vykonať aj dôkazy, ktoré strany sporu nenavrhli. Svoju dôkaznú iniciatívu musí ale súd udržateľne odôvodniť. Sporové strany majú svoju procesnú aktivitu realizovať predovšetkým prostredníctvom prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany.

33. Úlohou súdu v rámci dokazovania je teda určiť, čo sa bude dokazovať, ako bude dokazovanie prebiehať, ktoré skutočnosti bude preukazovať a ktoré dôkazy súd vykoná, t. j. aktívne nevyhľadávať skutkové zistenia a snažiť sa o poznanie „objektívnej“ či „materiálnej“ pravdy, ale zistiť skutkový stav v miere primeranej procesnej aktivite sporových strán. Pre súd je rozhodujúcim to, aký skutkový stav vyplynul zo zhromaždených prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany v čase, keď dochádza k rozhodovaniu. Z pohľadu úspechu v spore tak ide o to, ktoré z objektívne relevantných skutočností svedčiacich v prospech strany sporu, sa tejto strane do vyhlásenia rozsudku podarilo súdu preukázať, resp. dosiahnuť to, aby ich súd vyhodnotil v jej prospech. Toto sa žiada zdôrazniť aj v súvislosti s odvolacími námietkami týkajúcimi sa nesprávnych skutkových zistení.

34. K odvolacej námietke k odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP odvolací súd z obsahu odvolania žalovaného zistil tieto hlavné odvolacie námietky:

1) Nesprávne ustálený skutkový stav, pretože žalobca spoločnosť Dolphin Central Europe, s.r.o., nie je účastníkom uvedenej Dodávateľskej zmluvy zo dňa 1.1.2018, ktorá bola uzavretá medzi žalovaným (AQUA PRO EUROPE, a.s.) ako dodávateľom, a spoločnosťou Dolphin Slovakia, s.r.o., ako kupujúcim, teda odberateľom, pretože tento iba formálne a neplatne vstúpil do postavenia kupujúceho (odberateľa), na základe neplatnej Zmluvy o predaji podniku zo dňa 30.8.2019, ktorá mala nadobudnúť účinnosť 1. septembra 2019;

2) Dobropis (obdobne ako faktúra) je účtovný a daňový doklad, ktorý ako taký nemá vplyv na vznik práva na úhradu alebo vznik práva na poskytnutie zľavy. Žalovaný v konaní dostatočne preukázal, že zľavu vyplývajúcu z Dodávateľskej zmluvy zo dňa 1.1.2018, za dodávku vody za rok 2019, poskytol žalobcovi ešte pred podaním žaloby v tejto veci. Oznámenie o poskytnutí zľavy bolo spoločnosti Dolphin Central Europe, s.r.o. doručené dňa 15.3.2023, spolu s platobným rozkazom pod sp. zn. 22Up/255/2023. Svedkyňa A. B. C. potvrdila, že dobropis bol vystavovaný až v roku 2024, pričom bol započítaný až po tom, čo bol vystavený, ale že o tom nebolo zasielané žalobcovi žiadne oznámenie. Súd prvej inštancie tak nesprávne interpretoval vyjadrenie svedkyne, ktorá súdu vysvetlila, že dobropis bol u nich v účtovníctve započítaný, teda bol zaúčtovaný až v roku 2024, nakoľko zľava bola poskytnutá už skôr v roku 2023 a tak nebolo čo započítavať. V roku 2024, po vystavení dobropisu, bol vykonaný iba účtovný úkon na strane žalovaného, ktorý si predmetný dobropis zaúčtoval k uvedenej zľave z roku 2023. Avšak o tomto nebolo potrebné druhej zmluvnej strane nič oznamovať, lebo zľava vo výške 49.943,26 eur už bola poskytnutá a oznámená žalobcovi dňa 15.3.2023.

35. Odvolací súd po oboznámení s obsahom spisu súdu prvej inštancie konštatuje, že súd prvej inštancie dal v dôvodoch rozhodnutia odpoveď, akým spôsobom hodnotil dôkazy relevantné pre zodpovedanie nastolených otázok.

36. Vo vzťahu k prvej odvolacej námietke k odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP odvolací súd poukazuje na právoplatnosť (2.5.2024) a vykonateľnosť (7.5.2024) rozsudku Okresného súdu Košice I z 13. septembra 2022, č. k. 26Cb/13/2021-529, potvrdeného rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 21. marca 2024, č. k. 4Cob/37/2023-651, ktorým súd žalobe žalobcu (žalobca aj v tomto spore) proti žalovanému (žalovaný aj v tomto spore) vyhovel a rozhodol že: „Žalovaný je povinný vystaviť a doručiť žalobcovi z titulu nároku na Zľavu za rok 2019 v súlade s Dodávateľskou zmluvou týkajúcou sa plnenia vratných obalov pitnou vodou zo dňa 1.1.2018 dobropis na pramenitú vodu AQUA PRO v zľave vo výške 0,22 eur + DPH za jedno plnenie z celkového objemu 189179 fliaš vody vo výške zľavy v sume 41 619,38 eur bez DPH, DPH v sume 8 323,88 eur, suma spolu s DPH 49 943,26 eur a to do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.“ Z uvedeného dôvodu je zřejmé, že žalobca je nositeľom práva a žalovaný je nositeľom povinnosti na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Až na základe tohto právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu žalovaný vystavil za rok 2019 žalobcovi dobropis č. 95001664 s dátumom splatnosti 21.6.2024 vo výške 49.943,26 eur. Odvolací súd tak konštatuje správnosť skutkových záverov súdu prvej inštancie, ktorý v prejednávanej veci mal preukázané, že oprávnenou osobou, ktorej sa má poskytnúť zľava, je

žalobca a povinnou osobou, ktorá má žalobcovi poskytnúť zľavu, je žalovaný. Z uvedeného dôvodu, konanie vedené na Mestskom súde Bratislava III sp. zn. 26Cb/124/2020 (o neplatnosti zmluvy o predaji podniku uzavretej medzi predávajúcim Dolphin Slovakia, s.r.o., IČO: 35 784 776 a kupujúcim Yellow Fish Investments, s.r.o., IČO: 50 046 586) nemá význam pre rozhodnutie tunajšieho súdu, pretože toto nemôže zmeniť aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu na poskytnutie zľavy zo strany žalovaného a ani pasívnu vecnú legitimitáciu žalovaného z hľadiska povinnosti žalobcovi poskytnúť zľavu.

37. Vo vzťahu k druhej odvolacej námietke k odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, odvolací súd opätovne poukazuje, že až na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu žalovaný vystavil za rok 2019 žalobcovi dobropis č. 95001664 s dátumom splatnosti 21.6.2024 vo výške 49.943,26 eur. Ak žalovaný tvrdí, že v konaní dostatočne preukázal, že zľavu vyplývajúcu z Dodávateľskej zmluvy zo dňa 1.1.2018, za dodávku vody za rok 2019 poskytol žalobcovi pred podaním žaloby v tomto spore (Oznámenie o poskytnutí zľavy bolo žalobcovi doručené dňa 15.3.2023 spolu s platobným rozkazom pod sp. zn. 22Up/255/2023), podľa odvolacieho súdu takéto skutkové závery z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie nemožno vyvodiť. Súd prvej inštancie správne v odôvodnení svojho rozhodnutia (ods. 55. odôvodnenia) konštatoval, že až vystavením dobropisu za rok 2019 (s poukazom na § 25, § 71 a § 74 zákona č. 222/2004 Z. z. a čl. 2. bod 2.3. Dodávateľskej zmluvy zo dňa 1.1.2018) mohlo dôjsť k poskytnutiu zľavy za predaj dohodnutého množstva tovaru, t. j. až vystavením dobropisu došlo k účtovnému vysporiadaniu dohodnutých zmluvných dojednaní, ako to vyplýva z citovaných ustanovení zákona č. 222/2004 Z. z. A až následne mohlo dôjsť k zápočtu vzájomných pohľadávok a záväzkov žalobcu a žalovaného, a teda k poskytnutiu zľavy žalovaným žalobcovi pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 22Up/255/2023 dôjsť nemohlo. Podľa znenia obsahu žaloby žalovaného (žalobcu v upomínacom konaní vedenom pred Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 22Up/255/2023 – poznámka odvolacieho súdu), žalobca (žalovaný v upomínacom konaní vedenom pred Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 22Up/255/2023 – poznámka odvolacieho súdu) má nárok na zľavu, túto zľavu žalovaný aplikoval a vyčíslenie zľavy je v prehľadnej forme predložené ako príloha k návrhu na vydanie platobného rozkazu. Aj podľa odvolacieho súdu sa však forma poskytnutia zľavy výlučne spravovala zmluvným vzťahom založeným Dodávateľskou zmluvou zo dňa 1.1.2018, t. j. vystavením dobropisu, keďže iný spôsob poskytnutia zľavy nebol medzi zmluvnými stranami dohodnutý. Na tomto nemôžu nič zmeniť ani údajné nesplnené záväzky žalobcu voči žalovanému, v žalovaným tvrdenej výške v tomto spore 30.978,82 eur. Odvolací súd opakovane uvádza, že až na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu žalovaný vystavil za rok 2019 žalobcovi dobropis č. 95001664 s dátumom splatnosti 21.6.2024, ktorým poskytol žalobcovi zľavu vo výške 49.943,26 eur. Pokiaľ žalovaný chcel žalobcovi poskytnúť zľavu, mohol tak urobiť jedine spôsobom dohodnutým medzi zmluvnými stranami. Ako už uviedol Krajský súd v Košiciach (odvolací súd v konaní sp. zn. 4Cob/37/2023) v rámci odvolacieho konania, kedy posudzoval vecnú správnosť rozsudku Okresného súdu Košice I v konaní sp. zn. 26Cb/13/2021, ktorý vyhovel žalobe žalobcu a uložil žalovanému vystaviť v prospech žalobcu dobropis na zľavu za dodaný tovar, aj prípadná existencia záväzku žalobcu voči žalovanému v tvrdenej výške 132.037,57 eur, nemôže byť dôvodom zániku povinnosti žalovaného poskytnúť dohodnutú zľavu, či dôvodom na „odďaľovanie“ splnenia jeho povinnosti, keďže vychádzajúc zo znenia čl. 2.3. Dodávateľskej zmluvy, jedinou podmienkou poskytnutia zľavy bolo dodanie viac ako 150.000 ks balení fliaš vody (ods. 42. odôvodnenia). Žalovaný si tak svoju povinnosť splnil až vystavením dobropisu č. 95001664 za rok 2019 zo dňa 7.5.2024 s dátumom splatnosti 21.6.2024, ktorým poskytol žalobcovi zľavu vo výške 49.943,26 eur, t. j. až na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Vo vzťahu k nesprávnej interpretácii výpovede svedkyne - A. B. C., ktorá potvrdila, že dobropis bol vystavovaný až v roku 2024, pričom bol započítaný až po tom, čo bol vystavený, ale že o tom nebolo zasielané žalobcovi žiadne oznámenie, nakoľko zľava bola poskytnutá už skôr v roku 2023 a tak nebolo čo započítavať, odvolací súd poukazuje na vyššie uvedené odôvodnenie, že forma poskytnutia zľavy sa výlučne spravovala zmluvným vzťahom založeným Dodávateľskou zmluvou zo dňa 1.1.2018, t. j. vystavením dobropisu, iný spôsob poskytnutia zľavy nebol medzi zmluvnými stranami dohodnutý.

38. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je daný vtedy, ak rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá alebo právnu normu síce určil správne, avšak nesprávne ju interpretoval, alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

39. Z hľadiska procesnej ekonómie odvolací súd predovšetkým primárne upriamuje pozornosť žalovaného na zodpovednosť ako odvolateľa za vymedzenie svojich odvolacích dôvodov a na to nadväzujúcu principiálnu viazanosť odvolacieho súdu takto formulovanými dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP). Odvolací súd nemôže (princíp rovnosti sporových strán a princíp kontradiktórnosti súdneho konania) za odvolateľa (resp. za sporovú stranu) z vlastnej iniciatívy dotvoriť/vymyslieť právnu argumentáciu slúžiacu na spochybnenie záverov súdu prvej inštancie.

40. Z obsahu odvolania žalovaného k odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že nie je možné vyvodiť, akých konkrétnych nesprávností napadnutého rozhodnutia sa žalovaný ako odvolateľ dovoľáva.

41. Z uvedeného dôvodu, k odvolacej námietke nesprávneho právneho posúdenia veci odvolací súd vo všeobecnosti uvádza, že súd prvej inštancie v rozsudku napadnutom odvolaním vec právne posúdil podľa § 265 Obchodného zákonníka upravujúceho poctivý obchodný styk a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravujúceho dobré mravy; § 358 Obchodného zákonníka a § 580 Občianskeho zákonníka upravujúcich započítanie; § 387 ods. 1, 2, § 388 ods. 1, 2, § 391 ods. 1, 2, § 397 Obchodného zákonníka upravujúcich premlčanie; § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka upravujúceho zánik záväzku; § 409 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka upravujúcich kúpnu zmluvu; § 365 ods. 1, 2, 3, 4, § 369 ods. 1, 2, 3, § 369c Obchodného zákonníka upravujúcich omeškanie so splnením peňažného záväzku, výšku úrokov z omeškania a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky; § 1 ods. 1, 2, 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov upravujúcich sadzbu úrokov z omeškania; § 25 ods. 1, 3, 7, § 71 ods. 1, 2, 3, § 74 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty upravujúcich základ dane a náležitosti faktúry, ktoré (ustanovenia) na spor správne aplikoval.

42. V prejednávanej veci preto súd prvej inštancie postupoval správne, ak pri posudzovaní nároku žalobcu mal za preukázané, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 49.943,26 eur v zmysle vystaveného dobropisu, nakoľko k úhrade nedošlo a to ani riadnym plnením v peniazoch, ani zápočtom. Z uvedeného dôvodu, pretože ide o obchodnoprávny vzťah, súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenia § 358 Obchodného zákonníka a § 580 Občianskeho zákonníka upravujúcich započítanie; § 387 ods. 1, 2, § 388 ods. 1, 2, § 391 ods. 1, 2, § 397 Obchodného zákonníka upravujúcich premlčanie; § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka upravujúceho zánik záväzku a § 409 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka upravujúcich kúpnu zmluvu. Právne posúdenie súdu prvej inštancie, ktorý na skutkový stav (návrh na vydanie platobného rozkazu na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 22Up/255/2023 nie je možné považovať za jednostranný zápočet, keďže v deň podania návrhu na súd 10.2.2023, neexistovala splatná pohľadávka žalobcu a žalobca si svoju pohľadávku z titulu poskytnutej zľavy za rok 2019 mohol voči žalovanému uplatniť na súde až dňa 22.6.2024, na základe žalovaným vystaveného dobropisu podľa právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, k započítaniu vzájomných pohľadávok a záväzkov, ktorých predmetom mala byť pohľadávka z dobropisu, tak nemohlo dôjsť pred 22.6.2024) použil vyššie uvedené právne normy je správne a správna je aj interpretácia týchto právnych noriem.

43. V odvolacom konaní teda odvolací súd posúdil relevantnosť žalovaným tvrdených odvolacích dôvodov (v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením) a dospel k záveru, že súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy, že skutkové zistenia zodpovedajú vykonanému dokazovaniu, že nedošlo k chybnému hodnoteniu dôkazov a nie je ani logický rozpor v hodnotení dôkazov. Odvolací súd, vychádzajúc z ustáleného právneho názoru, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie v odvolacom konaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05), konštatuje, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, správne vyhodnotil všetky vykonané dôkazy postupom podľa § 191 a nasl. CSP a v súlade so zásadami právnej praxe.

44. Na základe odvolacej argumentácie žalovaného tak podľa odvolacieho súdu nebol vytvorený dostatočný priestor na odklon od záverov súdu prvej inštancie, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi

zľavu vo výške 49.943,26 eur, na základe dobropisu č. 95001664 s dátumom splatnosti 21.6.2024, ktorý žalovaný vystavil za rok 2019 na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu.

45. Ak teda žalovaný odvolanie odôvodnil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP; že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP; že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP; odvolací súd uvádza, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

46. Správne súd prvej inštancie zaviazal žalovaného aj na úhradu zákonných úrokov z omeškania, tak ako to požadoval žalobca, kedy ich priznal od splatnosti dobropisu, a to podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, keďže žalovaný bol s úhradou svojho záväzku v omeškaní a toto omeškanie žalovaného ako dlžníka s plnením trvá aj naďalej.

47. Súd prvej inštancie správne posúdil aj paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 eur podľa § 369c ods. 1, § 2 Nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z., keďže za omeškanie s uhradením každej faktúry (pohľadávky) vznikol samostatný nárok na zaplatenie paušálnej náhrady nákladov podľa § 369c Obchodného zákonníka.

48. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP v napadnutých výrokoch.

49. Odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie aj v závislom výroku o náhrade trov konania, ktorým súd prvej inštancie priznal úspešnému žalobcovi nárok na plnú náhradu trov prvoinstančného konania voči neúspešnému žalovanému podľa § 255 ods. 1 CSP ako vecne správny.

50. O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v tomto odvolacom konaní úspešný, priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré je povinný nahradiť neúspešný žalovaný. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie, samostatným uznesením.

51. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 CSP.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 CSP.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP, ak má sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Dovolaateľ má právo v dovolacom konaní zvoliť si advokáta alebo sa môže obrátiť na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom podľa § 429 ods. 1 CSP.

V dovolaní podľa § 428 CSP sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).